

6. Przestrzenie ilorazowe. Dla danej podprzestrzeni liniowej $L \subset V$ istnieje na ogół wiele podprzestrzeni dopełniających $M \subset V$, dla których $V = L \oplus M$. Wszystkie te dopełnienia są jednak izomorficzne z pewną przestrzenią liniową, którą konstruuje się z V i L w sposób całkowicie niezmienniczy, niezależny od jakichkolwiek wyborów.

Spójrzmy na V i L jak na grupy abelowe. Zbiór

$$\mathbf{x} + L = \{\mathbf{x} + \mathbf{y} \mid \mathbf{y} \in L\}$$

nazywamy *warstwą* grupy V względem podgrupy L o *reprezentancie* \mathbf{x} . Jeśli $\mathbf{0} \neq \mathbf{z} \in (\mathbf{x} + L) \cap (\mathbf{x}' + L)$, to $\mathbf{x} + \mathbf{y} = \mathbf{x}' + \mathbf{y}' = \mathbf{z}$ dla pewnych $\mathbf{y}, \mathbf{y}' \in L$, a stąd $\mathbf{x} + L = \mathbf{x}' + L = \mathbf{z} + L$. Zatem dwie warstwy są albo identyczne, albo rozłączne. Dla ustalonego L przyjmijmy $\bar{\mathbf{x}} := \mathbf{x} + L$. Każdy wektor $\mathbf{v} \in V$ należy do jakiejś warstwy i jeśli oznaczymy przez $\bar{V} = V/L$ zbiór wszystkich warstw grupy V względem podgrupy L , to w zbiorze \bar{V} można wprowadzić strukturę grupy abelowej, definiując $\bar{\mathbf{x}} + \bar{\mathbf{x}}' = \overline{\mathbf{x} + \mathbf{x}'}$. Przemiennność i łączność tego działania sprawdza się bezpośrednio. Warstwa $\bar{\mathbf{0}} = L$ jest oczywiście elementem zerowym tej grupy: $\bar{\mathbf{x}} + \bar{\mathbf{0}} = \overline{\mathbf{x} + \mathbf{0}} = \bar{\mathbf{x}}$. Ponadto $-\bar{\mathbf{x}} = \overline{-\mathbf{x}}$.

Jeśli dla każdego $\lambda \in \mathfrak{K}$ przyjmimy $\lambda \bar{\mathbf{x}} = \overline{\lambda \mathbf{x}}$, tj. $\lambda(\mathbf{x} + L) = \lambda \mathbf{x} + L$, to łatwo się przekonać, że spełnione są wszystkie aksjomaty (PL₁)–(PL₈) z § 1. Na przykład

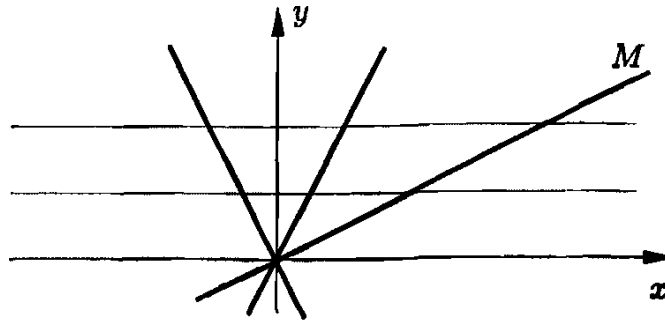
$$1 \cdot (\mathbf{x} + L) = 1 \cdot \mathbf{x} + L = \mathbf{x} + L,$$

$$\alpha(\beta(\mathbf{x} + L)) = \alpha(\beta \mathbf{x} + L) = \alpha \beta \mathbf{x} + L = (\alpha \beta)(\mathbf{x} + L).$$

W ten sposób w zbiorze $\bar{V} = V/L$ wprowadziliśmy naturalną strukturę przestrzeni liniowej, zwanej *przestrzenią ilorazową* przestrzeni V względem podprzestrzeni L . Zamiast o warstwach, moglibyśmy równie dobrze mówić o klasach równoważności względem relacji określonej wzorem

$$\mathbf{x} \equiv \mathbf{x}' \pmod{L} \Leftrightarrow \mathbf{x} - \mathbf{x}' \in L.$$

Przykład 6. Niech $V = \mathbb{R}^2$ będzie płaszczyzną kartezjańską, a L — osią x . Podprzestrzenią dopełniającą dla L jest dowolna prosta M przechodząca przez początek układu i różna od osi x (rys. 2). Prosta M przecina każdą prostą równoległą do osi x w dokładnie jednym punkcie, tak więc zbiór M parametryzuje rodzinę tych prostych równoległych. Ta rodzina właśnie jest przestrzenią ilorazową V/L .

Rys. 2

TWIERDZENIE 10. Niech $V = L \oplus M$ będzie sumą prostą podprzestrzeni $L, M \subset V$. Wtedy odwzorowanie $f : u \mapsto u + L$ ($u \in M$) jest izomorfizmem pomiędzy M i V/L .

Dowód. Istotnie, odwzorowanie f jest liniowe, ponieważ

$$f(\alpha u + \beta v) = \alpha u + \beta v + L = \alpha(u + L) + \beta(v + L) = \alpha f(u) + \beta f(v).$$

Niech $v + L$ będzie dowolnym elementem z V/L . Na mocy założenia $v = x + y$ dla pewnych $x \in L$ i $y \in M$, więc $v + L = x + y + L = (x + L) + (y + L) = L + (y + L) = y + L = f(y)$. Oznacza to surjektywność odwzorowania f . Jeśli ponadto $u \in \text{Ker } f$, to $u + L = L$, a stąd $u \in L$. Ale jednocześnie $u \in M$ oraz $L \cap M = \{0\}$. Zatem $u = 0$, czyli $\text{Ker } f = \{0\}$. Wobec tego f jest bijekcją. ■

WNIOSEK. Jeśli przestrzeń V jest skończenie wymiarowa i L jest dowolną podprzestrzenią w V , to

$$\dim V/L = \dim V - \dim L.$$

Inaczej mówiąc, $\dim V/L = \text{codim}_V L$ ⁽¹⁾.

Dowód. Na mocy twierdzenia 9 istnieje podprzestrzeń $M \subset V$ taka, że $V = L \oplus M$, w szczególności $\dim M = \dim V - \dim L$. Ale zgodnie z twierdzeniem 10 podprzestrzeń M jest izomorficzna z przestrzenią ilorazową V/L . ■

ĆWICZENIA

1. Ile podprzestrzeni k -wymiarowych ($1 \leq k \leq n$) ma n -wymiarowa przestrzeń liniowa V nad ciałem \mathbb{F}_q o q elementach?

⁽¹⁾ Warunek ten można wykorzystać do zdefiniowania kowymiaru w przypadku, gdy przestrzeń V jest nieskończenie wymiarowa (przyp. tłum.).

2. Ustalić, jaki wymiar mają następujące przestrzenie liniowe rzeczywistych macierzy kwadratowych stopnia n :
- przestrzeń macierzy symetrycznych;
 - przestrzeń macierzy antysymetrycznych;
 - przestrzeń macierzy o zerowym śladzie.

3. Jaki wymiar ma przestrzeń liniowa wszystkich wielomianów $f(t)$ jednej zmiennej stopni $\leq n$, spełniających warunek $f(1) = 0$? Znaleźć bazę tej przestrzeni.

4. Udowodnić, że suma algebraiczna $U = U_1 + \dots + U_m$ podprzestrzeni liniowych jest prosta dokładnie wtedy, gdy

$$(U_1 + \dots + U_{i-1}) \cap U_i = \{0\}, \quad i = 2, \dots, m.$$

5. W przestrzeni P_n znaleźć macierz przejścia od bazy $(1, t, \dots, t^{n-1})$ do bazy $(1, t - \alpha, \dots, (t - \alpha)^{n-1})$ ($\alpha \in \mathbb{R}$).

6. Niech θ będzie zespolonym pierwiastkiem wielomianu $f \in \mathbb{Q}[t]$ nieprzywiedlnego nad \mathbb{Q} . Znaleźć wymiar przestrzeni liniowej $\mathbb{Q}[\theta] = \langle 1, \theta, \dots, \theta^k, \dots \rangle_{\mathbb{Q}}$ nad \mathbb{Q} .

7. Udowodnić, że dla sum prostych nie zachodzi prawo skracania, tj. z równości sum $U \oplus W_1 = U \oplus W_2$ nie wynika na ogół, że $W_1 = W_2$.

8. Ustalić, czy przestrzeń ilorazowa $\mathbb{R}[t]/L$ jest skończenie wymiarowa, jeśli L jest:

- podprzestrzenią P_n wielomianów stopni $\leq n - 1$;
- podprzestrzenią wielomianów podzielnych przez t^n ;
- podprzestrzenią wielomianów zmiennej t^2 .

9. Udowodnić następujący odpowiednik wzoru Grassmanna:

$$\text{codim}(U + W) + \text{codim}(U \cap W) = \text{codim } U + \text{codim } W$$

(U i W są podprzestrzeniami skończonego kowymiaru w przestrzeni liniowej V , niekoniecznie skończenie wymiarowej ⁽¹⁾).

10. Przy oznaczeniach przykładu 8 z § 1 powstaje pytanie: jakie są wymiary przestrzeni $\text{SMag}_n(\mathbb{Q})$ i $\text{Mag}_n(\mathbb{Q})$? Rozpatrzmy trywialne macierze półmagiczne

$$0, \quad E = \begin{vmatrix} 1 & & & \\ & 1 & & \\ & & \ddots & \\ & & & 1 \end{vmatrix}, \quad D = \begin{vmatrix} & & & 1 \\ & & & \\ & & & \\ 1 & & & \end{vmatrix}, \quad S = \begin{vmatrix} 1 & 1 & \dots & 1 \\ 1 & 1 & \dots & 1 \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ 1 & 1 & \dots & 1 \end{vmatrix}.$$

⁽¹⁾ Zob. poprzedni przypis (przyp. tłum.).